

כתבא למקרא ופישרי להודע!

על אודעם בחוק בתוב :

בהיפוי

למוצי דקיק יצין דברו אל ישראל
זילף

בצדקה חבונני למינ שיבב"א

עצם הסכתב כתבניתו

יום ג' פ' לך לך

מאלהא רבא קדישא, דשכין שמיא בקרתא קדישא, שלמא רבא ונפישא
לעמיה קדישא ופרישא, ע"י הדא איגרתא קדישא, דהיא זעירא, ורבי פרישא
מיבע שטמט מטדמל

אביו שבשאמ נאי בתערמ, ותותוצ, מארה, ללא, וללא, וימצב, ותדוא
ויה לתקע'בג, וילי הכד אוי אמת ואמכם ציון
והאות על זה

שבד' מספר כ"ו ינוח שם רמ"ח בן מ"ב עם אבותיו שם בין ושם ס"ג.

שמי א"ש"א

הב"ד הבותב

ראיתי לר"ב לוריא, המ"ל תיקני וזכר להגד"א, השתיק לו מכתב פנ"ל, מעשה כ"י שד"ר עם כל כתבי
הגד"א, הרד"ל אמר לר"ב ל שיהא חרימא בגד"א והסימן על כנו, ונהשתקו ד' בינויים; איגרתא
מטדמל-אבין וללא ותקע'בג למ"ב עכ"ל; ולכאורה ה"ל ל"ל איגרתא, קדישא, ודנא; וכל"י פ"ה כוונת
„בסיפוי“, בפזרת כס"י פה וויפטיון, והאות ע"ז בגרבישי נכבה, מספר כ"ו לחדש (כסלו) יטח (בקרנר) כס
רמ"ח (מספר אנדרט) בן מ"ב (ימים יב לו לחיות עוד, כפי זמן סמכת ומסורת הפנין, בלחן) עם אבותיו
שם כ"ן (מספר אליהו) ובס כ"ג (מספר חנה) במי אבא, הפין הוא ב' בלחש"ס, ר"ת אנדרטס בן אליהו,
והבסיד הדנר בלא להוציא מפיו ולהחליט, וכן לא זכר שם החדש, מינע בטמט מטדמל, בחלוק אלכס (אטמח)
בסס ה' אלקי ישראל, או בפזרת הויה אלקים, ע' שנה לב, וב' נמדכ"ר פ' י"ט ויכטו מקדש, מלמד
במודיעים ללדיקס יום מתתן כדי שזריכו כתרסס לנריסס: כ"ן לי דמוצי פה בוויילנא

מכתב הגד"א הוא בידי (השתקס ברור המכ"י נדל-הגד"א ו"ל, בל"ס"ג מהר"ם מבלאריס) לטבתו
מיד כ"ד הגאון הרד"ל ז"ל, וכבר אמר לי בגד"ל, דלא אית אינש על יבשתא, דיכול כתבא דנא להבינו ואך
אליהו עתיד לפרבו; לזאת יכתומס ויחדד לבי אבר בדורנו האפל ימלא אחד קדוש שיכול לפרב ולגלות נפשות
סתרי המכתב הקדוש הזה, ואני כתבתי להגאון הגדול המקובל הגאבג, האב"ד דק"ק קראטינגא אבר התייגע ברנס
על כנסת המכתב.

והשיב לי בעוד לא זכר להבין מאומה ממנו, וכן כתבתי לידידי המקובל הגדול האבד"ק יפו ל"י, ולא
השיב עליו, לכנס חלי ל"ט, לא אוכלי בו יואל נא לבא לפה לגלות פתגמין בעלין בתימין, ואתן לו בלבה כו"כ,
ויחאבבן אליי;

גריס וכו"ט כנפץ מוקדו שמאל חיים לוריא.

עש"ה, בשלח, למד הדרן בנת תרס"ט.